

§ 28.

Forsørgelsen af Trængende, der henhøre til de mosaiske, reformerte og katolske Trossamfund her i Landet, paahviler i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler vedkommende til bemeldte Trossamfund henhørende Menighed, ligesom det ogsaa har sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser om Statskassens Forpligtelse til med Hensyn til Christiansø og Ryholm at træde i den forsørgelsespligtige Kommunes Sted.

§ 29.

Er der ingen Kommune, der i Medfør af de i dette Kapitel indeholdte Regler skal forsørge en Trængende, eller den paagjældende Kommune ikke kan udfindes og den Trængende ikke heller bliver at forsørge overensstemmende med § 28, skal han forsørges af den Kommune, hvor han findes trængende til offentlig Understøttelse. Men $\frac{1}{4}$ af Omkostningerne ved Forsørgelsen godtgjøres denne ved årlig Fordeling paa Amtsraadskredsen og de i samme beliggende Kjøbstæder, hvorhos den nævnte Andel af Omkostningerne, saafremt den paagjældende Kommune er en Landkommune, kan fordres forfludsvis afholdt af Amtsrepartitionsfonden, indtil den årlige Fordeling iværksættes. Paa Bornholm blive de tre Fjerdedele af Forsørgelsesomkostningerne at godtgjøre af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt sælles Repartitionsfond, hvormod i Kjøbenhavn hele Udgiften bæres af Stadens Kasse.

Afgives en saadan Trængende hertil fra Udlandet, bliver Udgiften at afholde af Statskassen, men Indenrigsministeren er berettiget til at henvise Paagjældende til Forsørgelse i en hvilken som helst Kommune imod at erstatte samme de herved foranledigede Udgifter.

Kapitel III.

Forsørgelsesmaaden.

§ 30.

Den Forsørgelse, der af det offentlige Fattigvæsen ydes Trængende, skal bestaa i at tilbe- disse det Nødtørstige til Livets Ophold, hvilket saavidt muligt bør ske i dertil indrettede Forsørgelses- og Arbejdsanstalter. I disse er Fattigbestyrelsen berettiget til at indlægge Enhver, der søger Fattighjælp, medmindre det kun er Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, der begjæres, og saafremt ikke særlige, i personlige eller andre Forhold grundede Omstændigheder gjøre det rimeligt, at Forsørgelsen bedre og med større Udfigt til at bringe den Trængende til at kunne ernære sig uden Hjælp fra det offentlige Fattigvæsen kan ske paa anden Maade, navnlig i hans Hjem. Til sidstnævnte Klasse Personer henregnes ogsaa Børn, der have naat en saadan Udvikling, at de kunne anbringes som Dyende, ved et Haandværk eller til anden selvverhørende Virksomhed.

Naar den Trængende ikke optages i en Forsørgelses- og Arbejdsanstalt, skal Understøttelsen i Reglen ydes i Naturalier, saasom Husly, Føde, Brændsel, Klæder, Sygehjælp og Medicin og kun undtagelsesvis i Penge.

Det skal herefter være forbudt at forsørge Fattige ved at lade dem gaa paa Omgang i Kommunen.

§ 31.

Fattigbestyrelsens Beslutning om, at en Trængende skal anbringes i eller vedblive at forsørges i en Forsørgelses- og Arbejdsanstalt, skal uvægerlig efterkommes og kan i